

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Meyeri S. Literarum Doct. & Prof. Uxor Christiana Sive De Conjugio Inter Duos Deque Incestu Et Divortiis, Dissertationes Tres

Meier, Johannes

Amstelædami, 1688

Q. IV. An Privignus vitrici sui viduam post germanæ matris obitum ab ipso in thori societatem adscitam ducere, & vicissim, an privigna navercæ suæ alteri marito viduo sociari possit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40272

Hebræi utrumque negant בין בן כן האירוסין *sive sit viro desponsata* (inquit *Maymonides Isuri Biah. Cap. 11.*) בין בן כן הנשואין *sive nupta; sive repudiata, sive non repudiata, sive vivo sive mortuo marito.* & Rabbini, quos citat *Hottingerus ad Juris Hebr. præc. cxli.* scribunt, *Ex Lege uxorem patris esse interdictam, sive sola desponsatione talis fuerit, sive etiam solenni consecratione, tam vivo patre, etsi eam repudiaverit, quam eodem mortuo.* De repudiata nullum dubium est. Circa desponsatam eadem observari possent, quæ circa Sponsæ defunctæ matrem vel filiam, de qua thesi præcedenti. Id omnino intolerandum est, quod Sanchez, aliique Casuistæ & Canonistæ contra Dei verbum docent, conjugium inter privignum & novercam ecclesiastico & humano, non naturali & divino jure irritum esse, cum gentes naturæ luminis ductu illud detestari Apostolus testetur 1 Cor. v. 1. 2. quod morte ac igne Deus expiandum voluit Levit. xx. 11. 14.

XVI. *Questio quarta non caret difficultate, An privignus vitrici sui viduam post germanæ matris obitum ab ipso in tori societatem ascitam ducere; & vicissim, An privigna novercæ suæ, alteri marito viduo sociari possit?* *Ioh. Gerhardus, Celeberrimus Augustanæ Confess. Theologus de Conjugio §. 353.* recensitis variorum sententiis, eos sequitur, qui hæc nuptias penitus improbant, desumptis argumentis 1. ex lege naturæ, & carnis propinquitate. Quod continuata a noverca vel vitrico per subsequens matrimonium copula, continuata simul fuerit materna novercæ ac paterna vitrici propinquitas. 2. ex lege divina Lev. xvi. 11. 8. 3. a pari. A cujus viri nuptiis abstinendum est mæx forori, ab ejusdem viri uxore etiam mihi abstinendum. At soror privigni non potest nubere vitrico. 4. ab absurdo. Quod unus idemque masculus non possit ducere matrem & ipsius filiam. 5. ab autoritate veterum Canonum. An tamen matrimonium ejusmodi contractum & consummatum dissolvendum sit, dubitat. Ei sententiæ subscribit *Carpzovius l. 11. Def. c. 1. Jurisp. Eccles. Illicitum scilicet esse tale matrimonium in secundo genere affinitatis eas inter personas, quæ parentum liberorumve loco sibi sunt. Pariter Ioh. Brunnemannus Juris Eccles. l. 11. Cap. xvi. §. 23. Henr. Brouwer de Jure Connub. l. 11. c. xv. §. 4. Papinianum docere, inquit, uxorem quondam privigni conjungi matrimonio vitrici non oportere; nec in matrimonio convenire novercæ ejus, qui privigna maritus fuit. l. 15. D. de Rit. nupt. Eique e diametro adversari Bezam, docentem me non prohiberi generi mei viduam ducere, licet ea filia mæx successerit.*

Tract.

Tract. de Rep. & Div. pag. 79. Idem enim esse, seu de privigni, seu generi vidua loquaris. Papinianum niti honestate & naturali pudore, Bezam vero divina de prohibitis nuptiis constitutione. Addit denique: Quod si ipse rogetur, quænam sententia Batavo amplectenda sit Jurisconsulto? dubius hæreat. Illust. Holl. Ordines hujus conjunctionis in enumeratione prohibitorum matrimoniorum nullam facere mentionem, voluisse tamen, quod honestum est, considerandum esse. Optandum cum Ant. Matthæo in hac re certius Ordinum rescriptum.

XVII. Ut & hic libere dicam, quod sentio, non videtur hoc matrimonii genus sub illa regula generali Lev. xviii. 6. neque sub speciali com. 8. comprehendi, ullive alii legi divinæ repugnare; quia hoc in casu nulla propinquitas est, nec ulla vera affinitas, quæ talem conjunctionem impediatur, quicquid statuerint Gerhardus, Brochmandus, Major, Zehnerus, aliique viri docti. Et si ideo propinqua videatur vitrici vidua, quod uxor fuerit illius, cui mater mea primo nupserat, & cui per consequens ipse affinis fuit in primo gradu lineæ rectæ ascendentes. Et eo nos ducunt Bezæ sententia a Brouwero allegata, & Voetius in sequenti Quæstione. Ita etiam Carpzovius *lib. cit. Defin. cxix.* Magistratum hoc casu dispensare posse asserit, quam dispensationem à *Consistorio Wittemb. & Facult. Theolog. Rostochiensiac Jenensi* admittam esse, probat ex ante citato *Dedekeno.* Pariter *Sam. Strykius, Juris Prof. Viadrinus ad Iur. Eccles. Brun. lib. II. cap. xvi. §. 23.* hunc casum dispensabilem esse docet, ex *Responsò Facultatis nomine concepto An. 1673.*

XVIII. Quamvis autem in foro poli & conscientiæ absolute tale matrimonium non sit illicitum, propter honestatem tamen & debitam iis, qui parentum loco sunt, reverentiam eo potius abstinemus. Quia in contrahendis nuptiis non solum, quid liceat, sed etiam quid deceat, & honestum sit, spectandum est. Ita ad hunc casum *An. 1666.* responderunt *Theologi Leydenses, Heidanus, Coccejus & Hoornbekius,* ejusmodi nuptias repugnare honestati, quandoquidem in Conjugio duo fiunt una caro, ideoque eodem honore afficiendi ab eo, qui illum alterutri debet. Iam vero privignus vitrico honorem exhibere tenetur sicut matri, non tantum vivente sed & defuncta matre. Et privignus cum vitrico, sicut cum propriis parentibus vivere, eademque ipsius atque uxoris ejus amicitia gaudere & ipso familiariter uti debet, & similia. Quod
Re-

Responsum fufius videri poteft in *Oper. Cocceji Tom. VI. Confil. XXI.*

XIX. *Quæftio quinta* quartæ cognata eft, *An vitrico viduam defuncti privigni ducere, vel, An noverca (qui idem cafus eft) viduo defunctæ fuæ privigna nubere licitum fit?* Jure civili hæ nuptiæ funt prohibitiæ, non autem jure Canonico. Carpzovius hunc & præcedentem cafum, de vitrici privigna, conjungit, fimulque prohibitos dicit *cit. lib. Def. CI. & fimul difpenfabilis Def. CXIX.* Vinnius ad *Inffit. I. Tit. X. §. 6.* refpondet ad fententiam Papiniani, quod honeftas & pudor naturalis non patiatur mecum matrimonio jungi uxorem ejus, qui mihi aliquando filius fuit propter matrem, quam in matrimonio habui. *Gifb. Voetius Polit. Ecclef. Par. I. Lib. III. Tract. I. Sect. II. c. V. Quæft. V.* fcribit, Bezam & Theologos Auguftanæ confeffionis, Gerhardum, Pruknerum, Tarnovium & alios voluiffe, *In matrimoniis conjungendis non folum infpici debere, quod licet, fed & quod honeftum eft.* Atque ita concludit: *Nos cenfemus absolute & intrinfece tale conjugium, in foro poli & conscientia illicitum non efle, interim ubi lege prohibetur, & difpenfatio obtineri nequit, abftinendum eft: aut fi rationes alicujus omnino ferant, ut tale conjugium ineat, & fi forte res non eft in integro, eo fe conferat, ubi per leges licitum eft.* Perplacet nobis hoc Venerandi Theologi, cæterorumque celeberrimorum virorum judicium.

XX. Sequitur *Quæftio fexta, An qui patris, avi vel proavi loco per adoptionem eft, filiam neptem vel proneptem adoptatam ducere poffit?* item an tutori cum pupilla fuâ, & fufceptori cum fufcepta ex facro baptifmatis fonte matrimonium inire liceat? Hanc quæftionem operofe tractarunt varii auctores. Nos breviffimo refponfo defungemur, nullam fcilicet jure propinquitatis nobis prohiberi mulierem, quæ nec affinis, nec confanguinea fit, qualis eft adoptata, tutoris pupilla & fufceptoris e baptifmo fufcepta, inter quos nulla carnis propinquitas intercedit, de qua nobis fermo. Quod ergo neque in jure naturæ neque in divino V. ac N. Testamenti a Deo prohibitum, id nobis licitum efle audacter pronunciamus, ne per fictas cognationes conscientis infiniti fcrupulorum laquei injiciantur.